Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36566
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

animi & mentorũ grã ceteros omnes p̃cedunt. quib̃ ipse dñs here
dtas esse dicit. Et si fas est audere in talib̃ & archanis reconditis. aliq̃d
aperire. Iudicam̃ ne forte illud sit q̃d in sacerdotũ ut leuitarũ
figurã latenter ostendit. quia in omni ppło. eorũ dico q̃ saluant̃
maior̃ sine dubio pars ẽ. & longe numerosior̃ eorũ. qui simplicit̃
credentes in amore dñi p̃ opera bona. p̃ honestos mores. & actus pba
biles dõ placent. pauci ũ sunt & ualde rari qui sapientiẽ ac scientiẽ
operã dantes & mentẽ suã mundã ac purã seruantes atq; omnibus
p̃ claris uirtutib̃ suas animas excolentes. ceteris simplicioribus p̃ doctri
nẽ grãm inluminant ut̃ quo gradiunt̃ & ueniunt ad salutẽ.
Hi fortassis nunc sub leuitarũ & sacerdotũ nomine designantur:
quorũ hereditas ipse dñs qui est sapientia. quã p̃ ceteris dilecti
ẽ p̃hibetur: Inuenio tamen aliquã differentiã in his quẽ moyses
distribuit. & in his quẽ ihe. Moyses namq; duab̃ semis tribub̃ terrã
distribuens ultra yordanem. ñ dedit leuitis habitacula portionẽ
quẽ eis contingebat. ihe aut dedit ñ solũ in his tribub̃ quas ipse
dispensat. uerũ & in illis quẽ a moyse trans yordanem fuerant conlocatẽ. Ha
bitacula & eni leuitis in singulis tribub̃ decernunt̃ ut p̃ hoc multo
magnificentiã mysteriũ noscerem̃. Iste & eni ordo leuiticus ut sacer
dotalis qui di sapientiẽ & scientiẽ operã impendẽ. ñ potest a moyse
sortẽ habitationis accipere. quia ñ erat moyses ueritatis. s; umbre
& exemplaris minister: ihe ũ dñs nr̃: qui erat sapientia di. ipse habi
tacula sapientiab̃ predẽ. Non eni potuit moyses dicere. uade uen
de omã. & da pauperib̃. & habebis thesaurũ in cẽlo & ueni sequere
me. hoc est eni partẽ dare leuitis. nec potuit dicere moyses. quia
qui ñ renunciauerit omnib̃ quẽ possidẽ. ñ potest mis̃ ẽ discipls.
nec potuit dicere moyses. omis̃ qui ñ oderit partẽ ut matrẽ et
frẽs. & sorores. & filios. insup eiã & animã suã. ñ potẽ meus esse
discipls. Hẽ moyses dicere ñ potuit. idcirco ipse habitacula sacer-